

rer nogle specielle politikområder, vil vi fra Socialdemokratiets side selvfølgelig hilse diskussionen velkommen og sige, at vi et langt stykke hen ad vejen er enige i de intentioner og de målsætninger, der er sat.

Akkurat sidste torsdag havde vi jo her i Folketinget første behandling af lovforslaget om de grønne afgifter. Det blev jo i høj grad en miljødiskussion, for miljøet sættes højest på dagsordenen.

Vi er i Socialdemokratiet ikke i tvivl om, at vi inden for det offentlige må være i forreste linje. Det er således vores intention, at såvel stat som amter og kommuner skal iværksætte ægte planer for at afvikle brugen af pesticider ved de offentlige anlæg, således at vi kan blive gode eksempler.

I sidste samling vedtog vi jo den vigtige lov om forbud mod kemiske stoffer, som landbrugsministeren netop har omtalt.

Jeg har til brug for dagens behandling af de omtalte beslutningsforslag indhentet oplysninger i Miljøstyrelsen om, hvordan status står i den sag. Og jeg kan glæde mig over, at omkring 110 produkter nu er under vurdering, og de vil sandsynligvis blive forbudt herhjemme. Det er alt sammen ting, som går i den rigtige retning.

Med hensyn til den anden del, om minimidlerne, indgår vi i et fællesnordisk samarbejde. Det er jo klart, at vi må gøre det fællesnordisk, fordi klimatiske forhold, jordbundsforhold osv. er noget, vi deler i Norden. Derfor skal man se denne type indsats i et langt større og bredere perspektiv. Der er ingen tvivl i Socialdemokratiet om, at vi sætter sundhed og miljø højest; vi taler ikke så meget om landbrugsbelastning, vi taler om naturbelastning.

For så vidt angår omprioriteringen af de offentlige forskningsmidler, hørte vi netop fra landbrugsministeren, at han i dag fremkommer med et forslag til øget økoproduktion, kunne vi vel kalde det med et kort ord. Det, der er brug for, er et helhedssyn.

Når man eksempelvis hører ord som, at nu bruger man retarderingsmidler, man bruger plantebeskyttelsesmidler, man bruger vækstregulerende midler osv., må man spørge sig selv: Hvad er det, man regulerer på? Jo, det er på naturen, og det er ud fra det, vi skal forske.

Det så vi i øvrigt også i Forskningsudvalget i går, hvor vi var på besøg på såvel Danmarks Tekniske Universitet og på Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, hvor vi hørte om forskning inden for disse indsatsområder. Det er meget løfterig forskning.

Jeg er også sikker på, at i tiden fremover vil det pres, der er i befolkningen for renere og mindre sundhedsskadelige produkter, også vise sig her i det politiske beslutningsforum.

Med hensyn til den allersidste ting, om en Vandfond, er det således, at regeringen i december 1994 fremlagde 10 punkter til beskyttelse af grundvand og drikkevand. Hvis man læser de 10 punkter igennem, vil man se, at vi er utrolig optaget af at fjerne de farlige pesticider fra miljøet.

Det er således, at det her i begyndelsen af 1995 er meningen, at der skal komme en redegørelse om særlig beskyttelse af vores grundvandsressourcer, for advarselslamperne blinker jo allerede. Det viser sig, at i over 14 pct. af vandboringerne kan man nu finde rester af stoffer, som er absolut uønskede i vores grundvand.

Jeg er overbevist om, at vores efterkommere engang vil være mere optaget af, hvilken grundvandstilstand vi efterlader, end om vi i dette eller hint år havde ½ eller ¼ skatteprocent mere eller mindre.

Fra Socialdemokratiets side er vi glade for at få lejlighed til at diskutere det her. Vi må afvise beslutningsforslagene, som de ligger, men kan på alle måder sige, at vi ligesom forslagsstillerne er optaget af diskussionen.

På vegne af CD skal jeg meddele det samme; CD afviser ligeledes de tre forslag, som de foreligger.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, der bringer mig herop, er dels det særlige, at jeg synes, det er en fin holdning til pesticiderne, der blev fremlagt af fru Helen Beim, dels oplysningen om, at der er udsigt til, at 110 produkter vil blive forbudt. Det synes jeg er udmærket.

Og så vil jeg stille et spørgsmål til fru Helen Beim om, hvorvidt fru Helen Beim så også vil være med til at tage de nødvendige skridt, der skal til, for at man kan fastholde disse forbud.

Efter min opfattelse er det nødvendigt med en tilbagerulning af EU forstået på den måde, at det ikke længere er det indre marked, der skal dominere over miljøhensynene. Det er jo sådan, at et forbud i Danmark mod et enkelt produkt, et enkelt pesticidprodukt, ikke er noget værd, hvis produktet bliver godkendt senere hen i et andet EU-land, for så kan vi ikke længere oprettholde forbudet i Danmark.